

LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA

LIEPĀJAS DIECĒZE

Mīļotie Liepājas diecēzes locekļi un iedzīvotāji!

Svētā Gara svētki – Baznīcas svētki – mūsu svētki!

Ir svētki. Baznīcas trešie lielākie svētki pēc Kristus piedzimšanas svētkiem un Kristus augšāmcelšanās svētkiem. Nesen svinējām Jēzus Debesbraukšanas svētkus, par kuriem Jēzus iepriekš teica:

tas jums par labu, ka Es aizeimu. Jo, ja Es neaizietu, Aizstāvis nenāktu pie jums. Bet aizgājis, Es to sūtīšu pie jums. /Jņ.16:7/

Mūžīgais Dieva Dēls vienā brīdī sevi ierobežoja un kļuva par cilvēku, vienu no mums. Viņš izpildīja savu misiju, sūtījumu, ko bija saņēmis no Tēva - izglāba mūs no mūžīgas atšķirtības no Dieva. Caur savu nevainīgo nāvi pie krusta un augšāmcelšanos, Viņš ir licis pamatu, lai varam atgriezties pie Dieva un palikt Viņa tuvumā. Aizejot pie Tēva labās rokas, Tēvs kopā ar Dēlu sūta mums Svēto Garu, kas palīdz mums ieraudzīt mūsu vajadzību pēc glābšanas, ieraudzīt Glābēju Kristu un to, ka šī glābšana mums katram ir vissvarīgākā glābšana dzīvē. Svētais Gars nāk, lai paliktu mūsos, un, caur viņa nākšanu mūsos, Tēvs un Dēls ir arī neredzamā veidā mums klātesošs. Jēzus saka par Svēto Garu:

Un Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi, Patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, tāpēc ka viņa To neredz un To nepazīst; bet jūs To pazīstat, jo Viņš pastāvējis ir pie jums un mājā jūsos. /Jņ.14:16-17/

Caur Svēto Garu mēs kļūstam par to, kam mēs esam domāti, mēs kļūstam par Templi, kurā mājā Trīsvienīgais Dievs. Mēs pārvēršamies no laupītāju bedres par lūgšanu namu, no kapa par templi, no drupām par Dievnamu.

...no laupītāja bedres par lūgšanu namu

Mums labi zināms notikums Templī, kad Jēzus izdzina pārdevējus, sacīdams:

Ir rakstīts: Mans nams ir lūgšanas nams, - bet jūs to esat pārvērtuši par laupītāju bedri. /Lk.19:45-46/

Ar to vien nepietiek, ka mums ir skaistas baznīcas. Ja nenotiek lūgšanas, ja cilvēki nedzīvo godīgu un dievbijīgu dzīvi, mērķi nepiepildās. Mēs nepiederam sev, viss pieder Dievam, kas mūs ir radījis. Tā kā neesam sevi radījuši, mēs esam tikai pārvaldnieki. Ja sākam rīkoties ar to, kas mums ir tā, it kā tas piederētu mums, ieskaitot sevi pašus, mēs kļūstam par laupītājiem, kas rīkojas ar cita mantu pēc saviem egoistiskiem ieskatiem. Bet, ja ar lūgšanām atzīstam savu piederību Dievam un vajadzību pēc Viņa, sāk veidoties skaists templis. Nav nekā skaistāka un

patiesi cilvēciskāka, kā cilvēks, kas lūdz Dievu, savu Radītāju. Dievs ir mūsu radītājs, mūsu arhitekts. Ja mūs viegli sajūsmina skaista baznīca, kas celta pēc arhitekta norādes, kur vēl vairāk - mēs paši, kuru veidols ir nesalīdzināmi sarežģītāks.

Mēs esam domāti būt par Svēta Gara templi, ne mēslu noliktavu. Nevarēju par to nedomāt, kad reiz apmeklēju kādu neatjaunotu baznīcu. Biju dzirdējis par okupācijas laikā noliktavās pārvērstiem dievnamiem. Tomēr, pirmo reizi skatot šādu baznīcu savām acīm, mani pārņēma šausmas. Baznīcas sānu sienā bija izbūvēti lieli vārti, lai varētu iebraukt smagā tehnika, altāra siena bija tukša, sakristejas durvis - aizmūrētas, bet uz sienas varēja saskatīt minerālmēslu uzbēruma līmeņa pēdas. Kā baznīcas ēku var izmantot minerālmēslu noliktavai?! Vai nav acīmredzams, ka ēka ir būvēta citam mērķim?

To var attiecināt uz mums pašiem, mūsu ķermeni. Cik gan bieži mēs pildām sevi un savu dzīvi ar mēsliem, grēcīgām domām un darbiem. Ne tik daudz domāju par to, ko ēdam, bet ar ko barojam savu dvēseli. Līdzīgā veidā, kā parasti apzināmies to, ko var ievest baznīcā, mums arī vajadzētu uzmanīties no tā, ko ielaižam savā dvēselē, ar ko to barojam.

...no kapa par templi

Ja neesam saņēmuši Svēto Garu, mūsos nav garīga dzīve. Tad esam garīgi miruši un mūsu ķermenis līdzinās kapa vietai. Jēzus teica, ka tie, kas dzird Viņa vārdu ticībā *no nāves ir iegājuši dzīvībā*. /Jņ.5:24/. Un, Jēzus turpināja, sakot:

Gars dara dzīvu, miesa neder nenieka; vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un dzīvība.
/Jņ.6:63/

Tie, kas Viņu neuzņēma, atteica Viņa aicinājumam sekot Viņam, bija garīgi miruši. Kādam, kas atrunājās iet līdzī, Jēzus teica: *"Ļauj miroņiem apglabāt savus miroņus, bet tu ej un sludini Dieva valstību!"* /Lk.9:60/ Ir fiziska dzīve, ir garīga dzīve un ir mūžīgā dzīve. Mēs varam būt fiziski dzīvi, bet garīgi miruši; bet, ja mēs, fiziski dzīvi esot, piedzimstam no augšienes, no Svētā Gara, mēs dzīvosim mūžīgi.

Jēzus brīdināja liekuļus, sacīdams:

... jūs esat līdzīgi nobaltētiem kapiem, kas no ārpusēs izskatās jauki, bet no iekšpuses ir pilni ar miroņu kauliem un visādu netīrību. /Mt.23:27/

Nelīdz skaista fasāde, ja iekšā ir tukšums, ja nav garīgās dzīvības. Turpretim, ja ir garīgā dzīvība, tad ir dzīve, gaišums un svētība, kas spīd cauri. Skaistums nāk no iekšienes, ne no tā, kas klāj ārpusi.

...no drupām par Dievnamu

Daudzas baznīcas Latvijā ir piedzīvojušas brīnumu - no drupām atkal pārtopot par baznīcu. Tāpat daudzi cilvēki ir piedzīvojuši to, ka viņu dzīve ir bijusi drupās, sagrieztos dēļos, izmētātās lietās, un, no tā visa nav jēgas, to nevar salikt kopā, nav zināms Dieva plāns, zīmējums. Bet, kad nāk Svētais Gars un apgaismo, atmasko un rāda uz Kristu, viss saliekas kopā un, dēļos sagrieztā dzīve kļūst jēgpilna un skaista. Arī mūsu mirstīgo miesu, kas sadilst, Svētais Gars kādu dienu būs spējīgs uzcelt no pīšļiem kā apskaidrotu:

Un, ja jūsos mājō Tā Gars, kas Jēzu uzmodinājis no miroņiem, tad Viņš, kas Kristu Jēzu uzmodinājis no miroņiem, arī jūsu mirstīgās miesas darīs dzīvas ar Savu Garu, kas ir jūsos. /Rom.8:11/

Kāds Tu gribi būt?

Šķiet neviens nevēlas tikt salīdzināts ar kapu, laupītāju bedri vai drupām, bet gan templi, dzīvo akmeni, kas ievietots pareizā vietā saskaņā ar arhitekta plānu. Tāpēc mums jāļauj Svētajam Garam darboties mūsos, lietot tos līdzekļus, caur kuriem Viņš darbojas - Dieva Vārdu un sakramentus, būt tur, kur Viņš atrodas - Baznīcā. Viens akmens neveido Baznīcu, bet kopā ar citiem, tiek uzcelts garīgs nams.

Ejiet pie Viņa /Kristus/ kā pie dzīva akmens, kas gan cilvēku atmests, bet Dievam izredzēts un dārgs. Un uzceliet no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu un topiet par svētu priesteru saimi, nesot garīgus upurus, kas Dievam ir patīkami, caur Jēzu Kristu. /1.Pēt.2:4-5/

Baznīcas, kā ēkas un draudzes darbība nav pašmērķis, bet tā domāta, lai veidotu dzīvus akmeņus, garīgus cilvēkus, kas kopā veido to garīgo namu, kas pastāvēs arī tad, kad debess un zeme zudīs, līdz ar mūsu celtajiem dievnamiem. Tāpēc, lai mūsu rūpes par savu ķermeni, par baznīcas ēkām un draudzes darbību vienmēr vadītu mērķis, ka Svētais Gars tur mīt un darbojas, un var veikt savu uzdevumu.

Lai Dievs pats svētī jūs visus, ka ļaujiet Svētajam Garam jūsos darboties!

Svētīgus Svētā Gara svētkus!

Jūsu bīskaps
+ Hanss Martins

03.06.2017. A.D. Liepājā